

15-01-2018

มอร์นิ่ง มูรลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือนิยามแห่งการบรรจบพบกันเมื่อมีการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด สัทกูมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูกๆ และสอนลูกๆ ให้พูดสัจจะ
- คำถาม:** สภาพจิตใจของลูกๆ ที่อยู่อย่างขึ้นหนึ่ง?
- คำตอบ:** ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาสำนึกรู้ว่าทุกสิ่งเป็นของบาบา สภาพของลูกๆ ผู้ที่ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าวและผู้ที่สละละทิ้งทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์นั้นอยู่อย่างขึ้นหนึ่ง การเดินทางนั้นยาวไกลและดังนั้นลูกต้องเฝ้าแต่ทำตามการกำหนดที่สูงส่งของพ่อที่สูงส่ง
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุดขณะที่รับฟังมูรลี?
- คำตอบ:** ผู้ที่เข้าใจว่าพวกเขากำลังรับฟังมูรลีของชีพบบาบาและชีพบบาบาพูดมูรลีนี้ผ่านร่างของบราห์มา บาบาคือผู้ที่รักที่สุดของเราที่กำลังพูดสิ่งนี้กับเราเพื่อทำให้เรามีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเพื่อเปลี่ยนเราจากมนุษย์ให้เป็นเทพ หากลูกมีสำนึกนี้ขณะที่รับฟังมูรลิลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข
- เพลง:** ผู้เป็นที่รัก โปรดมาและพบกับฉัน...

โอมซานติ หัวใจที่ไม่มีความสุขนั้นจะอยู่ในดินแดนของความทุกข์เท่านั้น ผู้ที่มีชีวิตที่เป็นสุขจะอยู่ในดินแดนแห่งความสุข มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เป็นที่รักของผู้ทำปัดดีทั้งหมด ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้เป็นที่รัก (ปริตัม:Pritam) เมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความสุข พวกเขาจะจดจำท่าน ใครที่หนึ่งนั้นและอธิบายแก่ลูก? ผู้เป็นที่รักที่แท้จริง พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและสัทกูที่แท้จริง ผู้เป็นที่รักของทั้งหมดคือผู้เดียวนั้นแต่ไม่มีผู้ใดรู้ว่าเมื่อไรที่ผู้เป็นที่รักมา ผู้เป็นที่รักมาและบอกผู้ทำปัดดีของท่าน ลูกๆ ของท่านด้วยตนเองว่าท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในระหว่างการมาและการไปของพ่อเรียกว่าเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดเข้ามาสู่การเกิดและการตายหลายต่อหลายครั้ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อคือสัทกูเดียวเท่านั้นในขณะที่มีกูมากมาย พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นสัทกูเพราะพวกเขาไม่ได้พูดสัจจะ พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า,ผู้เป็นสัจจะ ผู้ที่รู้ถึงสัจจะจะพูดสัจจะเสมอ สัทกูนั้นคือผู้เดียวที่พูดสัจจะ ท่านคือสัทกูที่แท้จริง พ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงมาและบอกลูกด้วยตนเองว่าท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคของพ่อนั้นเป็นเพียงระยะเวลาที่พ่อมาที่นี่ พ่อมาและหลังจากที่ได้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พ่อก็กลับไป นับตั้งแต่วเวลาที่พ่อเกิด พ่อก็เริ่มสอนราชาโยคะแก่ลูก และแล้วเมื่อพ่อสอนลูกเสร็จแล้ว โลกที่ไม่บริสุทธิ์ก็ถูกทำลายแล้วพ่อก็กลับไป พ่อมาสำหรับช่วงเวลานี้,เท่านั้นเอง พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงเวลาช่วงหนึ่งในคัมภีร์ พ่อมาและบอกลูกด้วยตนเองว่าเมื่อไรที่ชีพบบาบาได้ถือกำเนิด ท่านอยู่ในบาร์ตเป็นเวลานานเท่าใดและท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ตอนเริ่มต้นของยุคแห่งการบรรจบพบกันคือการเริ่มต้นของการมาของพ่อและตอนสิ้นสุดของยุคแห่งการบรรจบพบกันคือตอนสิ้นสุดเมื่อพ่อจากไป ในระหว่างนั้นพ่อนั่งที่นั่นและสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อเองนั่งอยู่ที่นั่นและบอกลูกว่าพ่อเข้ามาในผู้ใดในสภาพของการปลดเกษียณของเขา พ่อเข้ามาในต่างแดนและร่างของผู้อื่นและดังนั้นพ่อจึงเป็นแขก พ่อคือแขกในโลกของราวันนี่ คำสรรเสริญในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ยิ่งใหญ่และสำคัญมาก พ่อมาเพื่อทำลายอาณาจักรของราวันและเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของราม พวกเขาได้เขียนเรื่องเล่ามากมายลงในคัมภีร์ พวกเขาเฝ้าแต่เฝาราวัน ในเวลานี้เป็นราวกับว่าทั้งโลกคือลังกา ประเทศศรีลังกา(Ceylon) นั่นไม่ใช่ลังกา ทั้งโลกคือสถานที่อยู่อาศัยของราวัน นั่นคือเป็นกระท่อมของความทุกข์ ทั้งหมดกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำให้กระท่อมของความทุกข์เป็นกระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์นั่นคือทำให้กระท่อมของความทุกข์กลายเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นใดที่คงอยู่ในสวรรค์ เคยมีเพียงศาสนาเดียวที่นั่นและศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ในเวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อให้ลูกเป็นเทพอีกครั้ง ไม่ใช่ว่าทุกคนจะศึกษาสิ่งนี้ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ในบาร์ตเท่านั้นที่มีสวรรค์ ชาวคริสต์เชื่อนในสวรรค์ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: เขาจากไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ เขาไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจสวรรค์ สวรรค์เป็นบางสิ่งที่แยกไป พ่ออธิบายว่าอย่างไรและเมื่อไรที่ท่านมา พ่อมาและทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครอื่นเป็นตริกาลดาร์ชิ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ในเวลานี้ยุคเหล็กกำลังจะถูกทำลาย สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นปรากฏให้เห็นได้ มันเป็นเวลาเดียวกันของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกต้องแม่นยำไม่สามารถให้ไว้ แต่ใช่,เมื่ออาณาจักรได้รับการก่อตั้งอย่างสมบูรณ์และลูกๆ ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของพวกเขา ความรู้นี้จะสิ้นสุดลงและสงครามจะเริ่มขึ้น พ่อจะจบสิ้นบทบาทของการชำระให้บริสุทธิ์ของพ่อแล้วกลับไป

เช่นกัน การก่อตั้งศาสนาเทพนั้นอยู่ในบทบาทของพ่อ ชาวบาร์ตก็ไม่ได้รู้สิ่งใดนี้ ในเวลานี้ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา และตั้งมั่นอย่างแนบแน่นที่ท่านต้องเคยทำงานบางอย่าง และแล้วพวกเขาก็ได้ใส่ชื่อของกฤษณะ ปรากฏว่านี่คือความผิดพลาดธรรมดาที่พวกเขาได้ทำขึ้น ไม่ได้มีการกล่าวไว้ในชีวปุรณะหรือในคัมภีร์อื่นใดว่าชีวาบามามาและสอนราชาโยคะ ในความเป็นจริงแต่ละศาสนามีคัมภีร์ของตนเอง ควรจะมีคัมภีร์ของศาสนาเทพด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาสับสนว่าผู้ใดคือผู้สร้างสิ่งนั้น(ศาสนาเทพ) พ่ออธิบายว่า: อย่างแนบแน่นที่พ่อต้องสร้างศาสนาบราห์มินผ่านบราห์มา สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาคือบราห์มา कुमार และกุมารี หลายคนได้รับชื่อใหม่และหลายคนในพวกเขาที่วิ่งหนีไป พร้อมกับกับที่พวกเขาจากไป คนอื่นๆก็ได้มาแทนที่พวกเขา จึงเห็นได้ว่าการตั้งชื่อใหม่นั้นไม่ได้มีคุณประโยชน์ใด พวกเขาแม้กระทั่งลืมนามเหล่านั้น ในความเป็นจริงลูกต้องมีโยคะกับพ่อ เป็นร่างกายที่ได้รับชื่อ ไม่มีชื่อใดสำหรับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณใช้ 84ชาติเกิด ในทุกชาติเกิดนาม รูป สถานที่และเวลาทั้งหมดเปลี่ยนไป ไม่มีผู้ใดในละครที่ได้รับบทบาทเดิมด้วยรูปเดิม ฯลฯ ที่พวกเขาเคยมีในเวลาอื่น จะมีการเล่นบทบาทเดียวกันอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ไม่ใช่ว่ากฤษณะจะสามารถมาอีกครั้งด้วยรูปและนาม(เดิม)เดียวกันนั้น ไม่เลย ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งและตั้งมั่นรูปลักษณะของร่างนี้ไม่สามารถเหมือนกันกับรูปลักษณะของอีกร่างหนึ่งได้ รูปลักษณะ(features)เปลี่ยนไปตามวัตถุประสงค์ทั้งห้าด้วยเช่นกัน มีรูปลักษณะที่แตกต่างกันมากมาย อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า ไม่มีสิ่งใดใหม่ที่ถูกสร้างขึ้น กลางคืนของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง อย่างแนบแน่นที่ชีวาได้มา ท่านคือผู้เป็นที่รักของทั้งโลก ลักษมีและนารายณ์ ราเดและกฤษณะ บราห์มาและวิษณุ ไม่มีผู้ใดในพวกเขาที่เป็นผู้เป็นที่รัก พระเจ้า ผู้เป็นพ่อนั้นเป็นที่รัก อย่างแนบแน่นที่ท่านให้มรดก เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับความรัก พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อเพราะลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ รู้ว่าลูกจะไปและกลายเป็นเทพของสุริยวงศ์หรือนักรบของจักรวรรดิตามการศึกษาของลูก ในความเป็นจริงศาสนาของชาวบาร์ตทั้งหมดควรจะเป็นศาสนาเดียวแต่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของ “ศาสนาเทพ” และให้ชื่อว่า “ศาสนาฮินดู” เพราะพวกเขาไม่ได้มีคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้น ในเวลานี้พ่อนั่งที่นี้และคลาไคลให้ห่มซับสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า: จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและอยู่อย่างปราศจากร่าง ลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้น: ชีวา ท่านผู้เป็นที่รักของทั้งหมด มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้สั้นมาก ศาสนาทั้งหมดจะถูกทำลาย แม้กระทั่งสกุลบราห์มินก็จะกลับบ้านเพราะว่าต่อมาพวกเขาจะถูกถ่ายโอนไปเป็นสกุลเทพ ในความเป็นจริงนี่คือการศึกษาล่าเรียน มีการเปรียบเทียบว่า: กิเลสของตัณหาหาคือยาพิษและความรู้ก็คือน้ำทิพย์ นี่คือการศึกษานี้เปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ อัลลอยด์ที่ถูกปะปนในดวงวิญญาณได้ทำให้ดวงวิญญาณเป็นสิ่งปลอมอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร พวกเขาพูดถึงกลางคืนของชีวา ชีวามาในเวลากลางคืน แต่ท่านมาอย่างไร? ท่านมาในครรภ์ของใคร? หรือท่านเข้ามาในร่างของใคร? ท่านไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ท่านต้องขอยืมร่างกายมาใช้ อย่างแนบแน่นที่ท่านจะมาและทำให้ทารกกลายเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดรู้ว่าเมื่อใดหรืออย่างไรที่ท่านทำสิ่งนี้ ผู้คนมากมายศึกษาคัมภีร์,แต่ไม่มีผู้ใดได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาได้กลับมาดโมประฐานมากยิ่งขึ้น อย่างแนบแน่นที่ทุกคนต้องกลายเป็นสิ่งนั้น มนุษย์ทั้งหมดต้องปรากฏตัวอยู่บนเวทีอย่างแนบแน่น พ่อมาในเวลาสุดท้าย ทุกคนร้องเพลงสรรเสริญท่านว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ว่าท่านมีความรู้ใดและท่านประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสอย่างไร ดังนั้นอย่างแนบแน่นที่ท่านจะมาเพื่อให้ศรัทธาใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดรู้ว่าท่านมาอย่างไรหรือท่านเข้ามาในร่างใด ท่านเองพูดว่า: พ่อต้องเข้ามาในร่างที่ธรรมดา อย่างแนบแน่นที่พ่อต้องให้ชื่อเขาว่าบราห์มา บราห์มินจะถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? บราห์มาจะมาจากที่ใด? ท่านจะไม่มาจากเบื้องบน ผู้นั้นคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน,อะแวคบราห์มาที่สมบูรณ์พร้อม อย่างแนบแน่นที่ท่านต้องมาในรูปที่มีตัวตนเพื่อสร้างสิ่งสร้าง พวกเราสามารถบอกท่านได้จากประสบการณ์ ท่านมาเป็นระยะเวลาเท่านี้แล้วก็จากไป พ่อพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละครเช่นกัน บทบาทของพ่อคือการมาที่นี้เพียงครั้งเดียว แม้ว่าภัยพิบัติมากมายเฝ้าแต่เกิดขึ้นในโลกและทุกคนเรียกหาพระเจ้าอย่างมากมายในเวลานั้น,พ่อก็ต้องมาในเวลาของพ่อเอง,และพ่อมาเมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณ ความรู้ที่ง่ายตายอย่างยิ่งแต่ต้องใช้เวลาที่จะสร้างสภาพนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าจะจดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และตั้งมั่นอย่างแนบแน่นที่ท่านให้ความรู้แก่ลูกๆ ด้วยเหตุนี้เองจึงมีคำสรรเสริญว่า: “เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงหนทางและวิธีการของท่าน” พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้สมบัติอันล้ำค่าของความสุขและความสงบที่พ่อมีแก่ลูกๆ เท่านั้น ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาทั้งหมดที่ได้ถูกทำร้าย ฯลฯ นั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเพียงเมื่อนั้นเท่านั้นที่โหของบาปจะเต็ม สิ่งเดียวกันนั้นจะซำรอยทุกข์ วงจร ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้และแล้วลูกก็จะลืมนั่น ความรู้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง หากความรู้นี้จะคงอยู่,ความรู้ก็จะดำเนินไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ที่นั่นเป็นผลรางวัลที่ลูกได้รับสำหรับความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ดวงวิญญาณผู้ที่กำลังทำความเพียรพยายามที่นี้จะคงอยู่ที่นั่น ไม่ใช่ว่ามีดวงวิญญาณอื่นที่นั่นที่จะต้องการความรู้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าแทบจะไม่มีผู้ใดที่ปรากฏตัวขึ้น ผู้คนมากมาย

จะพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก ตัวอย่างเช่นบุคคลสำคัญจากต่างแดนจะมาและเข้าใจสิ่งนี้ แต่หากเขาอยู่ในบัทตี,เขาจะเข้าใจสิ่งใด? เขาจะพูดว่า: สิ่งที่ทำนกำลังพูดนั้นดี,แต่ฉันไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ อย่างไรก็ตามผู้คนมากมายที่นี้ก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ ! แม้กระทั่งผู้ที่แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกันนั้นก็อยู่อย่างบริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับรางวัลที่ยิ่งใหญ่ นี่คือการแข่งขันด้วยเช่นกัน ผู้ที่ชนะการแข่งขันนั้นและมาเป็นอันดับแรกจะได้รับสิ่งห้าแสน ที่นี้ลูกได้รับอาณาจักรทั้งหมดเป็นเวลา 21 ชาตเกิด สิ่งนี้เป็นสิ่งเล็กหรือ? มรลีนี่จะไปสู่ลูกๆ ทั้งหมด พวกเขาจะรับฟังมรลิจากเทพด้วยเช่นกัน พวกเขาจะพูดว่า: ชีพบาบากำลังพูดมรลิจำลองของบราห์มา หรือหากลูกสาวกำลังพูดมรลี,พวกเขาจะพูดว่าพวกเขากำลังอ่านมรลีของชีพบาบา ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะต้องไปสู่เบื้องบน ลูกควรรู้สึกถึงความสุขนั้นอยู่ใน บาบาคือผู้ที่รักที่สุด กำลังทำให้เรามีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเปลี่ยนเราจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ดังนั้นลูกควรจดจำทำนองมากมาย อย่างไรก็ตามมายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ต้องมีการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์: ทั้งหมดนี้เป็นของบาบา ต้องมีสภาพขั้นหนึ่ง มีลูกๆ มากมายที่เฝ้าแต่รับศรัทธา อย่างแน่นอนที่มีคุณประโยชน์ผ่านศรัทธา การกำหนดนั้นสูงส่งและการเดินทางนั้นยาวไกล ลูกจะไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตาย ยุคทองคือดินแดนของความเป็นอมตะ ในวันก่อนบาบาได้อธิบายอย่างชัดเจนอย่างยิ่งว่าที่นั้นลูกไม่ตาย ลูกละครึ่งแห่งกายเก่าในความสุขและรับครึ่งแห่งกายใหม่ ตัวอย่างของงูนั้นเป็นไปสำหรับลูก ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็เป็นไปสำหรับลูกด้วยเช่นกัน ตัวอย่างของเต่าก็ใช้กับลูกด้วยเช่นกัน ชันยาสาชี่ได้ลอกเลียนแบบลูก ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงนั้นดี แมลงที่ส่งเสียงนั้นส่งเสียงของความรู้ให้แก่แมลงที่อยู่ในสิ่งสกปรกและทำให้พวกเขากลายเป็นเทวดานางฟ้าในดินแดนของเทวดานางฟ้า ในเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งหรือในอันดับที่ดี ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกอาจทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก,ลูกได้รับอนุญาตให้ใช้เวลาสำหรับสิ่งนั้น กระนั้นก็ตามลูกมีเวลามากมาย ลูกควรตรวจสอบชาร์ตโยคะของลูกเพราะมายาเป็นต้นเหตุของอุปสรรคมากมาย บาบอบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน,ไม่มีผู้ใดควรหย่าขาดจากพ่อและเจ้าบ่าวผู้เป็นที่รักที่สุดเช่นนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นเพราะความผิดพลาดก็ตาม อย่าได้มีผู้ใดกลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างยิ่งเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมายาจะทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป,ลูกจะเห็นว่าเงื่อนไขว้ที่มายาทำให้คนเหล่านั้นกลายเป็นผู้ที่ได้อุทิศตนเองและได้ทำงานรับใช้อย่างดีและแล้วก็หยุดทำตามศรัทธา เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: อย่าได้กลายเป็นผู้ที่โง่เขลาเช่นนั้น! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สมบัติที่มีค่าของความสงบและความสุขที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ทุกคน จงใช้ความรู้นี้เพื่อทำความเพียรพยายามและเพื่อให้สภาพของลูกเข้มแข็ง
2. ในการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำผู้เป็นที่รักผู้เดียวนี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอก (Hero) และคิดว่าตนเองอยู่บนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดและกำลังเล่นบทบาทที่สูงส่ง
ลูกทั้งหมดเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดที่วางอยู่ในตู้โชว์ของโลก ลูกอยู่บนเวทีที่ใหญ่ที่สุดของทั้งหมดท่ามกลางดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหลาย สร้างแต่ละความคิด พูดทุกคำพูดและแสดงทุกการกระทำด้วยสำนึกรู้ที่ว่า: ดวงวิญญาณของโลกกำลังเฝ้ามองเราอยู่ เมื่อลูกมีสำนึกนี้ บทบาททั้งหมดของลูกจะสูงส่งและลูกจะกลายเป็นนักแสดงเอก ทุกคนมองลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือนำด้วยความต้องการที่จะได้รับการบรรลุผลสำเร็จในบางสิ่ง ดังนั้นในเมื่อลูกๆ เป็นลูกๆของผู้ประทาน จงเฝ้าแต่ให้อย่างสม่ำเสมอและเฝ้าแต่เติมเต็มความต้องการของทุกคนต่อไป

คติพจน์: เมื่อลูกมีพลังของสัจจะภายในตัวลูก ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความสุขและพลัง

*** โอม ชานติ ***